

«Διψοῦν οἱ κάμποι γιὰ νερὸ καὶ τὰ βουνὰ γιὰ χιόνι,
«Κι' οἱ Ζιουλαταῖοι τὰ σκυλλιά γιὰ τούρκικα κεφάλια» (18)

Ἕνας μπέης ποῦ ἄκουσε τὰ λόγια τοῦ τραγουδιοῦ τοῦ εἶπε :

— Τί λές αὐτοῦ, ὦρὲ παλιογκιαούρη ;

— Τὸ τραγοῦδι τὸ λέει, μπέη μου, νὰ πάρω τὸ κακὸ σου, (19)
δὲν τὸ λέγω ἐγώ, ἀπολογήθηκε τρομαγμένος ὁ τραγουδιστής,
βλέποντας ὅτι πάρα πολὺ εἶχε προχωρήσει.

— Ἀφοῦ τὸ λέει τὸ τραγοῦδι, πέτο ! — τοῦ εἶπε ὁ μπέης
μισομεθυσμένος, καὶ κατέβασε ἓνα ἀσημένιο τάσι γεμάτο ρακί.

X. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

(18) Αὐτὸ δὲν τὸ παράθεσα γιὰ ν' ἀντιγράψω τὸ ἀνέκδοτο τοῦ Κολοκο-
τρώνη, ἀλλὰ θέλησα νὰ παραστήσω σ' αὐτὸ τὸ διήγημα τὴν ἀλήθεια, ὅτι
οἱ Ἕλληνες τραγουδιστάδες, ποῦ προσκαλιοῦνταν σὲ τούρκικους γάμους καὶ
διασκεδάσεις, δὲν ἔλεγαν ἄλλα τραγοῦδια, παρὰ ἀρματωλικά καὶ κλέφτικα,
ὅπου ζωγραφίζονται νίκες τῶν Χριστιανῶν, ἐναντὶ τῶν Τούρκων, διότι
τέτοια τραγοῦδια τραγουδοῦνται στὴν Ἡπειρο, καὶ δὲν ὑπάρχουν ἄλλα
σ' ἐλληνικὴ γλῶσσα, ποῦ νὰ ἐξυμνοῦνται νίκες τῶν Τούρκων ἐναντὶ
τῶν Ἑλλήνων, κι' ἂν ὑπάρχουν τέτοια τραγοῦδια, δὲν τραγουδοῦνται,
ἀλλὰ θεωροῦνται ὡς ἐθνικὰ μοιρολόγια

(19) Ἐγὼ αὐτὸς θυμοῦμαι, σ' ἓναν ἐλληνικὸ γύμο εἶχε παραβρεθῇ κι'
ἓνας Τουρκαρβανίτης, κι' ὅταν ἤκουσε ἓνα τραγοῦδι ποῦ ἔλεγε:

«Βαρῆτε τοὺς παλιότουρκους.....»

θύμωσε, ἀλλ' ὁ προεστὸς τοῦ γάμου τοῦ εἶπε ἀπαράλλαχτα:

— Μή, ἀγᾶ μου, θυμόνῃς ! Δὲν τὸ λέμε ἡμεῖς, τὸ τραγοῦδι τὸ λέει.

Συζυγικαὶ ἀδρότητες

— Ξέρεις, γυναῖκα ; Ὁ γείτονάς μας ὁ Νῖκος λέγει καὶ ὑπο-
στηρίζει ὅτι, ἂν ᾔθελε, θὰ σ' ἐπαιρνε αὐτός !

— Γιατί λοιπὸν δὲν μ' ἐπῆρε ;

— Γιατί, λέει, κάποτε — πρὸ ἐτῶν, τὸν εἶχα δεῖρει καὶ ᾔθελε,
λέει, νὰ μ' ἐκδικηθῇ.....